

Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR
Sněmovní 4
118 26 Praha 1 - Malá Strana

Senát Parlamentu ČR
Valdštejnské náměstí 17/4
118 01 Praha 1

Svaz měst a obcí České republiky
5.května 1640/65
140 21 Praha 4

Petice za změnu evidence, výše a využívání poplatku ze psů

Vážené poslankyně a senátorky, vážení poslanci a senátoři, vážení starostové a zastupitelé měst a obcí.

Protože se zástupcům obcí a měst podařilo prosadit do nového občanského zákoníku (zák.č.89/2012) do § 1059 zkrácení ochranné lhůty k vlastnictví zvířete původního majitele z dosud platných šesti měsíců na pouhé dva měsíce v odst. (1) nebo čtyři měsíce v odst. (2) považujeme za nutné vybírání a využití poplatku ze psů obcemi provádět transparentním způsobem.

Proto požadujeme, aby byla zákonem stanovena a obcemi a městy důsledně dodržována následující opatření:

- Povinnost obce nebo města zveřejnit každoročně:
 - kolik peněz se na poplatcích za psy vybralo celkem
 - kolik poplatníků a za kolik psů poplatky odvedlo
 - pokud poplatník udělí souhlas se zveřejněním v souladu se zákonem č.101/2000 Sb. v platném znění pak zveřejnit jeho jméno, příjmení a za kolik psů poplatek a v jaké výši za daný rok uhradil
 - na co přesně a v jaké výši byly poplatky využity
- Využít vybranou částku z poplatků ze psů výhradně na péči o nalezená, opuštěná, toulavá zvířata, nebo na péči o zvířata odebraná dle zákona č. 246/1992 Sb. v platném znění pro prokázané týrání.
- Stanovovat výši poplatků v jedné obci nebo městě v souladu s listinou základních práv a svobod jednotně pro všechny bez rozdílů a na základě zdůvodnitelných nákladů. Zásadně nesouhlasíme s převedením veškerých nákladů, které pro obce vyplývají ze zákonné povinnosti pečovat o opuštěná a bezprizorní zvířata pouze na majitele psů. Ale jsme ochotni v rámci poplatku ze psů na tuto povinnost obcí a měst částečně přispět.

Zdůvodnění:

1. Poplatek ze psů obce vybíraly již za první republiky. Byla to v podstatě symbolická částka. Tento poplatek převzal i socialistický režim. V sedmdesátých letech minulého století byl poplatek ze symbolické výše zvýšen zejména v městech na velmi nezanedbatelnou částku. Důvodem, jak tehdy uvedl v televizi představitel UV KSČ, bylo, že psi, podle mínění UV KSČ, do měst nepatří. Tenkrát se ovšem nedodržovaly žádné zákony ani práva občanů.

Bohužel zřejmě ze zvyku poplatek přešel fakticky beze změn do zákona č. 565/1990 Sb. Ani žádná z novel tohoto zákona, na nemorálnosti tohoto poplatku v demokratické společnosti, nic nezměnila.

Přitom všechny ostatní místní poplatky uvedené v tomto zákoně, kromě poplatku ze psů, jsou platby za přímé poskytnutí nějaké výhody (např. za užívání veřejného prostranství nebo povolení vjezdu motorovým vozidlem do vybrané části obce), nebo souvisí přímo s podnikáním, a tedy výdělečnou činností. Jediný poplatek ze psů de facto přímo neposkytuje plátcům výhody, ani nesouvisí s výdělečnou činností plátce poplatku a majitele psa v jedné osobě.

2. Poplatkem má v právním státě být platba za službu či poskytnutou výhodu. V opačném případě, pokud za platbu žádnou službu ani výhodu nedostáváme, lze poplatek právem považovat za pokutu!

V případě poplatku ze psů si, alespoň teoreticky, předplácíme, že pokud se nám náš pes nedopatřením zaběhne, nebo se z jiného důvodu ztratí, tak kdekoli v republice je povinností obcí a měst se o nalezeného psa postarat jako o nalezený majetek dle platného občanského zákoníku. Tím má být zaručena ochrana vlastnického práva ke ztracenému zvířeti. Tato „služba“ by měla umožnit majiteli snadné nalezení ztraceného psa.

Ale jaká je skutečnost. V ČR neexistuje celostátní registr zvířat ani celostátní registr nalezených zvířat. Poslanecký pokus o návrh zákona o evidenci psů podaný v roce 2003 poslanecká sněmovna zamítla hlavně pro odhadovanou vysokou finanční náročnost, pokud by registr provozoval stát, či státem placená firma. Zajímavé v tomto případě je, že registr pro stát i občany – majitele psů, by bylo možné provozovat bezplatně a za mnohonásobně nižších nákladů, než stát v těchto případech uvádí. Navíc podrobná evidence psů a jejich majitelů na každé obci již samostatně existuje. Bohužel ji celostátně žádným způsobem nic nepropojuje.

Obce nemají ani žádnou přesnou zákonem uvedenou povinnost celostátně inzerovat nalezená zvířata. Bohužel v tomto neučil pokrok ani nový občanský zákoník, který má nabýt účinnost od 1.1.2014. Tvůrci zákona žádné připomínky a pozměňovací návrhy, které by situaci zlepšily, nepřipustili. Takže výsledkem je, že ztraceného psa musí jeho majitel intenzivně hledat vlastními silami a poptávat se na obcích, v útulcích, u veterinářů, jestli se náhodou někdo s jeho psem nesešel. Tak tomu se opravdu dá říkat „perfektní služba“ za nemalé pořizovací náklady – každoroční poplatky ze psů. Navíc, pokud se majitel psa podaří vlastními silami dohledat, je samozřejmostí, že musí uhradit veškeré náklady s úschovou nalezeného psa spojené. Tedy navíc ke všem již zaplaceným dlouhodobým poplatkům.

A bohužel, relativní jistotu, že se mu o nalezeného psa postarají, jak obcím ukládá zákon, má pouze ve větších městech. Bohužel praxí na většině menších obcí je, že v lepším případě psa alespoň vyvezou za katastr a vypustí ho, v horším případě je, že ho ihned po nálezu nechají utratit. Že je to trestný čin hned podle několika paragrafů trestního zákona s nemalou sazbou nikoho nezajímá. Proti starostovi nebo městské policii si přeci nikdo nedovolí svědčit. Taková je bohužel skutečnost, kterou ještě podporujeme finančně.

3. Listina základních práv a svobod, která je nedílnou součástí ústavy, v článku 3, odst.(1) uvádí:

Základní práva a svobody se zaručují všem bez rozdílu pohlaví, rasy, barvy pleti, jazyka, víry a náboženského, politického či jiného smýšlení, národního či sociálního původu, příslušnosti k národnosti nebo etnické menšině, majetku, rodu nebo jiného postavení.

A právě podle majetku, tedy v tomto případě vlastnictví psa, musí lidé platit poplatky ze psů. Navíc je ve většině měst ještě výše poplatku rozlišena podle druhu bydlení a počtu vlastněných psů. Takže města ve svých vyhláškách postupují v rozporu s listinou základních práv a svobod, teda protiústavně, protože je nic neopravňuje dělat rozdíly mezi lidmi podle způsobu bydlení nebo počtu vlastněných zvířat.

Dále listina základních práv a svobod v článku 11, odst. (1) uvádí:

Každý má právo vlastnit majetek. Vlastnické právo všech vlastníků má stejný zákonný obsah a ochranu. Dědění se zaručuje.

Takže nejen vybírání poplatků a jejich použití k jiným účelům, než pro něž byly vybrány je protiústavní, ale protiústavní je i § 1059 nového občanského zákoníku, který udává dobu ochrany vlastnického práva k nalezenému zvířeti původního majitele nejen odlišnou od ostatního majetku, ale udává dokonce dvě rozdílné lhůty podle toho, jak obec se zvířetem naloží. Podle Listiny základních práv a svobod má vlastnictví jakéhokoli majetku bez rozdílu požívat stejnou ochranu. Tedy podle ústavy by vlastnictví psa mělo být stejně chráněno, jako vlastnictví kterékoli věci.

4. Výmluvy měst, že poplatky jsou využívány na čištění měst od exkrementů zvířat je zavádějící a ryze účelové. Exkrementů zdaleka není tolik co jiných odpadků, za něž nejsou zvlášť občané nuceni odvádět další poplatky. Přitom jakékoli znečišťování veřejných prostranství je postižitelné pokutami. Jenže to by městská policie musela něco, kromě procházení se po městě a sledování nepodstatných věcí, také řádně plnit své pracovní povinnosti, tedy to, za co jí ze svých daní financujeme. Mimo to slušní majitelé psů, kteří poplatky odvádějí z valné části po svých miláčcích exkrementy uklízejí.

Příkladem odpadků vyskytujícím se ve velkém množství a přitom nijak místními poplatky neupraveného jsou nedopalky cigaret, které se v nezanedbatelném množství vyskytují i tam, kde je kouření přísně zakázáno. Přitom právě nedopalky ve svých filtrech prokazatelně obsahují velké množství karcinogenních látek, které se po rozpadu nedopalků dostávají do prachu a tím i do ovzduší které všichni dýcháme. Na rozdíl od nedopalků pouze některé exkrementy obsahují biologické nebezpečné zárodky. Toto není v žádném případě útok na kuřáky. Je to pouze snaha na příkladu jiného masovějšího znečišťování ukázat absurdnost zdůvodňování výše poplatku ze psů.

Neustálé poukazování místní samosprávy i státní správy na zvyšování nákladů v péči o zvířata je pouze alibismus a výmluvy, které nic neřeší. Pravým důvodem, proč je tolik opuštěných zvířat, je to, že stát nevykonává řádně svou správní povinnost. Jak je možné, že nikdo nezakročí proti množícím psům, kde tito živoří často v bezútešných podmínkách, ale zato produkují kvanta potomků, kteří pak často končí jako nevhodný dárek opuštění. Jak to, že Státní veterinární správa v případě množírny tvrdí, že nemá žádnou pravomoc zasáhnout, protože se údajně jedná o zájmové chovy. Jak je možné, že příjmy z toho to množení se nedaní a finančním úřadům je to lhostejné. Jak to, že často množitelé nevykazují jakýkoli příjem a na základě toho, k příjmům z množení zvířat, berou sociální podporu. Jak je možné, že dědici přijmou majetek, ale zvířata z pozůstalosti bez skrupulí opustí a nikoho z kompetentních orgánů státní správy to nezajímá, přestože je opuštění zvířete s úmyslem se ho zbavit, minimálně jako přečín, uvedeno v zákoně č. 246/1992 Sb. v platném znění jako týrání. Proč se systematicky nedělají kastrovací programy pro toulavé psy a kočky. Sice by to v počátku přineslo jistou investici, ale celkově by to do budoucna uspořilo značné náklady. Toto jsou skutečné příčiny zvyšování nákladů na péči o opuštěná zvířata.

Z výše uvedených důvodů kategoricky požadujeme transparentní povinné prokazování obcí, jak s poplatky ze psů hospodaří. Jako milovníci zvířat obecně souhlasíme pouze s využitím poplatku i na záchranu jiných zvířat, než konkrétních zvířat v našem vlastnictví, za něž poplatky ze psů odvádíme.

Podle ústavy není možné, aby v demokratickém státě vybraní občané nedobrovolně navíc financovali rozpočet obcí nebo měst jen proto, že vlastní psa, a tím byli oproti ostatní spoluobčanům diskriminováni.

Petice je vypracována v souladu se zák. č. 85/1990 Sb. v platném znění o právu petičním.

Datum vzniku petice: 15. července 2012

Petiční výbor:

Ing. Milan Kaucký, Poděbradova 101, 289 22 Lysá nad Labem – SOS - zvířata v nouzi – předseda

Ing. Eva Janíšková, Nad Vývozem 4822, 760 05 Zlín – SOS - zvířata v nouzi – členka výboru

Bc Iveta Kvintová, Kubelíkova 10, 736 01 Havířov- Podlesí – SOS - zvířata v nouzi – členka výboru

V souladu se zák. č. 85/1990 Sb. § 3 odst.(3) určuje petiční výbor jako osobu pro zastupování ve styku se státními orgány Ing. Milana Kauckého, Poděbradova 101, 289 22 Lysá nad Labem

Přílohy:

- Soupis petičních archů včetně součtu podpisů

